Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26089
Copyright: Admont, Benediktinerstift

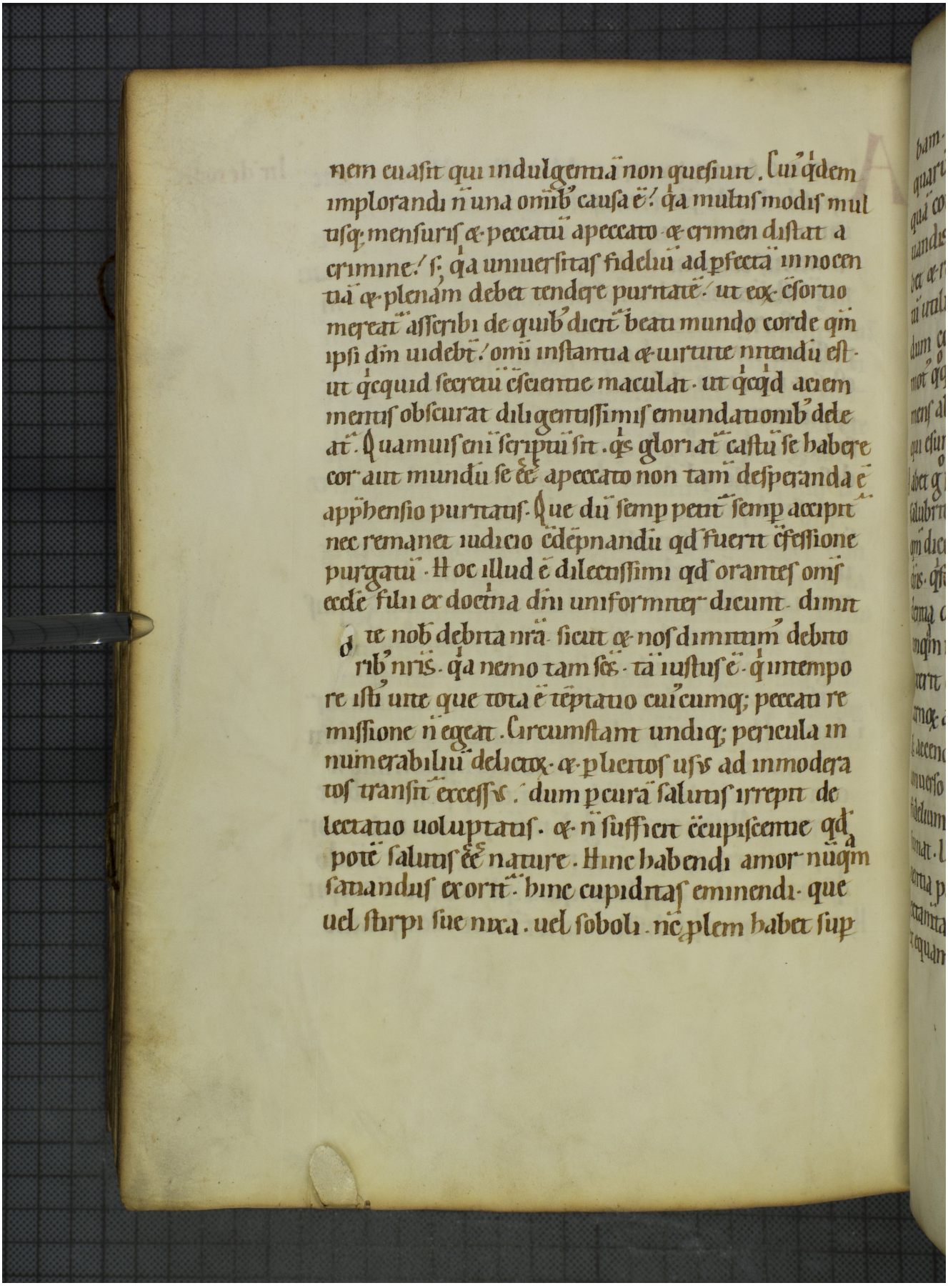

nem euasit qui indulgentiā non quesiuit. Cui qdem
implorandi n̄ una omib̄ causa ē. qa multis modis mul
tisq; mensuris & peccatū a peccato & crimen distat a
crimine. s. qa uniuersitas fideliū ad pfectā innocen
tiā & plenam debet tendere puritatē. ut eoꝝ cōsortio
mereat̄ asscribi de quib̄ dicit̄ beati mundo corde qm̄
ipsi dm̄ uidebt̄. omī instantia & uirtute nitendū est.
ut qcquid secretū cōscientie maculat. ut qcqd aciem
mentis obscurat diligentissimis emundationib̄ dele
at̄. Quamuis enī scriptū sit. qs gloriat̄ castū se habere
cor aut mundū se ēē a peccato non tam̄ desperanda ē
apphensio puritatis. Que dū semp petit̄ semp accipit̄
nec remanet iudicio cōdēpnandū qd fuerit cōfessione
purgatū. Hoc illud ē dilectissimi qd orantes omīs
eccle filii ex doctrina dn̄i uniformiter dicunt. dimit
te nob̄ debita nr̄a. sicut & nos dimittim̄ debito
rib̄ nr̄is. qa nemo tam scs. tā iustus ē. qi in tempo
re isti uite que tota ē tēptatio cuiuscumq; peccati re
missione n̄ egeat. Circumstant undiq; pericula in
numerabiliū delictoꝝ & plicitos usus ad inmodera
tos transit̄ excessus. dum pcurā salutis irrepit de
lectatio uoluptatis. & n̄ sufficit cōcupiscentie qd
potē salutis ēē nature. Hinc habendi amor nūqm
satiandus exorit̄. hinc cupiditas eminendi. que
uel stirpi sue nixa. uel soboli. nc̄ plem habet sup